

del af Arbejdsmarkedsudvalget, af Uddannelsesudvalget, Forskningsudvalget osv. osv. Det er det ene gode. Det andet gode er, at man har en person, som er ansvarlig for at løfte den opgave, det er at tænke ligestilling. Jeg mener sådan set, at vi helst skal opnå en situation, hvor begge dele fungerer, hvor sagerne, som indebærer ligestillingsproblematikker, fortsat bliver behandlet i Arbejdsmarkedsudvalget, i Socialudvalget, i Uddannelsesudvalget osv., men at man også har et ligestillingsudvalg, som har opbygget den ekspertise, der er ligestillingsordførerne imellem, og dermed kan behandle de her forskellige forslag med meget specifikke ligestillingsbriller på.

Jeg ser det i høj grad som det samspil, det skal være, og det samspil, vi i øvrigt også ser andre udvalg imellem, når der er overlappende sager. Det er i øvrigt også det samspil, vi har set i Folketingssalen, hvor det ofte har været sådan i forbindelse med ligestillingssager, at der både har været arbejdsmarkedsordførere og ligestillingsordførere til stede, eller både har været socialordførere og ligestillingsordførere til stede. Så logikken om, at vi forsøger at kombinere, at man tænker det ind i samtlige udvalg, men at man samtidig giver det den tyngde, at det får et selvstændigt udvalg, har virket for miljøpolitikken, og det tror jeg også det vil gøre for ligestillingsarbejdet.

Jeg synes i øvrigt, at man kan overveje, om et ligestillingsudvalg skulle være bredere end rent kønsmæssig ligestilling. Det synes jeg er en diskussion værd, og det vil selvfølgelig betyde, at det i endnu højere grad lapper ind over en masse områder. Men ligesom vi i Folketinget har Det Politisk-Økonomiske Udvalg, som i princippet kan blande sig i alt eller rejse debatter om alt, så jeg også gerne, at vi havde et ligestillingsudvalg, som kunne gå ind og kigge på, hvordan lovgivningen ser ud i forhold til diskrimination af folk på baggrund af køn, alder, etnicitet, religion, seksuel orientering osv.

Enhedslisten stiller sig meget positivt over for det her forslag og håber på, at de borgerlige, selv om de afviser det nu, i forbindelse med den større reform vil overveje at levere de mandater, der skal til, for at vi kan gennemføre det.

Jeg skal her til sidst meddele, at også SF støtter forslaget.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører for forslagsstillerne.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne takke ordførerne for i det mindste at være gået ind i en debat om det.

Jeg vil som det første med det samme sige, at det da havde været klogere, hvis der havde stået, at det skulle etableres i midten af folketingsåret 2005-2006. Men så har man ikke haft den ting, man kunne hænge sin kritik op på. Hvis gruppeformændene for et par dage siden har besluttet det, er det fint nok. Det ændrer jo ikke ved, at vi så medtager det her forslag. Som bekendt står min gruppeformand, fru Marianne Jelved, også på forslaget, så det vil være naturligt at tage det med i den overordnede debat, der skal tages.

Men ellers vil jeg i øvrigt sige lidt generelt, og det er selvfølgelig også til fru Birthe Rønn Hornbech, der har stillet en lang række spørgsmål om det her – jeg kan ikke forlange, at fru Birthe Rønn Hornbech skal høre efter, når jeg prøver at svare på hendes spørgsmål – at jeg er enig med fru Pernille Rosenkrantz-Theil i, at det netop er for at skabe et arbejdsorgan eller et arbejdsrum for at få diskuteret de ligestillingsmæssige spørgsmål.

Det er en ramme. Jeg har også ladet mig inspirere af det andet arbejde, jeg har været med i, f.eks. miljøarbejdet. Engang for nogle år tilbage, nu er det efterhånden mange år tilbage, var der jo ikke noget miljøministerium. Så kom der et Forureningsministerium. Og der diskuterede man heller ikke, at miljøet skulle integreres i alting, det gør man nu, men alligevel er der jo ingen, der vil drømme om, at man ikke længere skulle have et Miljøministerium. Det er selvfølgelig, fordi det ikke er nok at indtænke miljøet i alle forslag; der skal også være et sted, hvor de mere grundlæggende miljøspørgsmål drøftes.

Kl. 15.40

Det er fuldstændig på samme måde, og jeg er overbevist om, at den til enhver tid siddende finansminister vil synes, at det er en god idé, hvis alle udvalg indtænker finanser. Det tror jeg han ville være meget glad for, men jeg tror sådan set ikke, han mener, at han selv skal overflødiggøres ved, at det tænkes ind alle mulige andre steder. Det er i al sin enkelhed bare det, det handler om.

Så er der det med, at der er overlapning mellem de forskellige udvalg. Sådan er livet jo. Det er også derfor, at en statsminister kan rokere rundt på ressourterne, jeg vil ikke sige efter for-godtbefindende, men efter, hvordan han nu tænker sig sammenfaldene – for vi kan jo ikke sige